

Bestämmelserna i 39 § 2 st a) byggnadsstadgan om minsta avstånd för byggnad till grannes tomtgräns har ej ansetts tillämpliga, då angränsande markområde ej är avsett för bebyggande

Avgörandedatum: 1971-06-09

Startsida: Sida: 1971:70

Nr: RÅ 1971 ref. 29

(Jfr 36 § byggnadsstadgan samt Bexelius m fl: Byggnadslagstiftningen 5 uppl s 436 f)

Fastigheterna Törsbo 2: 8 och 2: 9 i Emmaboda k:n är belägna inom område, för vilket LSt i Kalmar län senast 11.9.69 fastställt utomplansbestämmelser av det i 29 § byggnadsstadgan angivna innehållet.

Hos byggn:ndn i k:nen anhöll Bror T 10.2.70 – med bifogande av ritning med situationsplan och beskrivning – om byggnadslov för uppförande av ett fritidshus på fastigheterna. Av situationsplanen framgick, att byggnaden skulle förläggas på ett avstånd av c:a 4 meter resp. 1 meter från gränsen till den Arvid B tillhöriga fastigheten Törsbo 2: 4.

Efter att ha antecknat, att byggnaden skulle komma att bli placerad närmare än 4,5 meter från gränsen till fastigheten Törsbo 2: 4 men att denna förläggning icke kunde ha menlig inverkan på grannfastigheten, "då ingen bebyggelse fanns inom synhåll", beslöt byggn:ndn 24.4.70 och 22.6.70 att bevilja byggnadslov för fritidshuset.

Över byggn:ndns båda beslut besvärade sig Arvid B hos LSt med yrkande att LSt, med undanröjande av byggn:ndns beslut, måtte föreskriva, att byggnaden ej fick placeras närmare fastighetsgränsen mot Törsbo 2: 4 än 4,5 meter. Han anförde vidare bl a: Min mark som gränsar till Törsbo 2: 8 och 2: 9 användes f n såsom betesmark för djur och det kan ej anses vara varken praktiskt, hygieniskt eller estetiskt tilltalande för någon av parterna att ha huset uppfört invid tomtgränsen, dels med tanke på olägenheten att ha betesdjuren precis invid huset, dels med tanke på det försvårade arbete, som uppstår vid det fortsatta arbetet med jorden, t ex vid plöjning, harvning, såning etc. För framtida planering synes det mig även medföra svåra olägenheter, enär man får anse att även min mark kommer att kunna användas såsom tomtmark.

Byggn:ndn yttrade: Törsbo 2: 8 och 2: 9 har inlösts enligt ensittarlagen och nu brandhärjad byggnad har, enligt hävd, sitt läge på den plats där nu byggn:ndn medgivit tillstånd till återuppbyggnad. Angränsande marks

brukande kan icke påvisas bli försvårad av att byggnaden återuppbygges. Framtida planering kan icke heller anföras som skäl till avslag på ansökan om byggnadslov. Klgdn kan icke styrka några som helst olägenheter av att byggnaden återuppföres, varför byggn:ndn anhåller, att LSt måtte avvisa besvären.

Länsarkitekten avstyrkte bifall till besvären.

Genom beslut 26.1.71 utlät sig LSt: Av den i ärendet förebragta utredningen framgår, att nybyggnaden avser återuppförande av en brandhärjad byggnad och att det ej finns någon annan bebyggelse inom synhåll på platsen. På grund härav, och då utredningen ej visat att ett uppförande av ifrågavarande byggnad i annat avseende skulle medföra olägenhet för klaganden, lämnar LSt besvären utan bifall.

I besvär hos KM:t fullföljde Arvid B sin hos LSt förda talan.

I yttrande över besvären hemställde Bror T, som ifrågasatte huruvida Arvid B:s besvär – enär de anförts genom telegram – inkommit till KM:t inom laga tid, att LSt:s beslut måtte stå fast.

LSt yttrade: Då besvär genom telegram numera godtages, föreligger ej skäl att avvisa besvären såsom för sent inkomna. Av LSt:s utslag framgår att "annan byggnad ej fanns inom synhåll på platsen". Detta påstående syftar närmast på det förhållandet att synlig byggnad ej finns på klgdns fastighet. På grund härav och under åberopande av övriga i målet förebragta omständigheter får LSt hemställa, att besvären lämnas utan bifall.

Målet föredrogs 9.6.71 i RegR, vars ledamöter (RegR:n *Lorichs, Körlof, Cars, Lundell* och *Nordlund*) förenade sig om följande yttrande:

RegR lämnar av Bror T gjord invändning mot besvärens upptagande till prövning utan avseende.

Det Arvid B tillhöriga markområde som gränsar till Bror T:s fastigheter är, såvitt av handlingarna i målet framgår, icke avsett för bebyggande och är till följd härav icke att anse som tomt i den mening som avses i 39 § byggnadsstadgan. Vad i andra stycket av nämnda paragraf sägs om minsta avstånd från gräns till granntomt utgör vid sådant förhållande ej hinder mot att byggnaden förlägges på avsedd plats.

På grund härav och då ej heller i annat avseende hinder mot det sökta byggnadslovet visats föreligga, lämnar RegR besvären utan bifall.

(Civildep)